



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 5/08
03.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Stojana Jokića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji su punomoćnici BA, Bv i BG, advokati, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž-1 415/07 od 15.10.2007. godine, u sednici održanoj dana 03.04.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE, kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž-1 415/07 od 15.10.2007. godine.

II ODBIJA SE, kao neosnovan zahtev tužioca za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P-1. 2299/06 od 20.06.2007. godine usvojen je tužbeni zahtev tužioca u celosti, poništeno je kao nezakonito rešenje o otkazu ugovora o radu doneto od strane direktora tuženog br. 945/1 od 31.10.2006. godine i obavezan tuženi da tužioca vrati na rad na poslove ribo čuvara ili druge odgovarajuće poslove, kao i da tužiocu isplati iznos od 54.000,00 dinara na ime troškova spora.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž-1 415/07 od 15.10.2007. godine, odbijena je žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Zrenjaninu P-1 2299/06 od 20.06.2007. godine.

Protiv pravosnažne presude Okružnog suda u Zrenjaninu, tuženi je u zakonskom roku, preko punomoćnika advokata, izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je u odgovoru na reviziju osporio navode revizije i predložio da se revizija kao neosnovana odbije, a tuženi obaveže da tužiocu naknadi troškove odgovora na reviziju.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/04) Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nisu učinjene ni druge bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se revizijom ukazuje.

Nisu osnovani ni razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog počev od 01.02.2003. godine i to na poslovima ribočuvara. Prema ugovoru o radu broj 58/1 od 26.01.2006. godine tužilac je obavljao poslove ribočuvara na ribarskom području "___" na deonici od 22 do 43 kilometra reke ___, a vršio je kontrolu na gradskim jezerima u Zrenjaninu i Banatskim prelivima. Tužilac je imao radno vreme od 40 časova nedeljno, odnosno 8 časova dnevno i raspored radnog vremena je sam određivao, po sopstvenoj proceni i potrebama na terenu. Tužilac je vodio dnevnik rada koji je overavalo ovlašćeno lice tuženog, odnosno podnosio je mesečni izveštaj o svom radu. Od početka rada tužioca kod tuženog u odnosu na prethodni period smanjena je krađa ribe, a tužilac je imao prosečne rezultate rada u odnosu na broj naplaćenih dnevnih dozvola i broj oduzetih mreža. Tužilac je u 2005. godini novčano nagrađivan zbog izuzetnih radnih rezultata i pozitivno je ocenjen od strane pretpostavljenog, koji je overavao dnevnik rada tužioca i imao neposrednog saznanja o njegovom svakodnevnom radu. U martu 2006. godine tužilac je sa još jednim ribočuvarem u dva navrata izvršio kontrolu na kanalu "___" i tom prilikom je oduzeta određena količina mreža i ulovljene ribe. S obzirom da se radilo o samoinicijativnoj kontroli tužioca, van terena njegove primarne kontrole tužiocu je dana 29.05.2006. godine izrečena disciplinska mera - novčana kazna u visini od 20% akontacije zarade u trajanju od mesec dana. Tuženi je u subotu __.2006. godine organizovao proslavu u ___. Tužiocu je navedeni dan bio neradni dan i on je prisustvovao navedenoj proslavi. Istog dana, direktor tuženog odlučio je da izvrši vanrednu kontrolu terena na kojem je tužilac radio i pri tom su konstatovane određene nepravilnosti ribolova. Dana 08.10.2006. godine tužilac i kontrolor su ponovo vršili kontrolu na istom području i tom prilikom su izvršili naplatu dnevnih dozvola zbog viška štapova. Tuženi je dana 09.10.2006. godine poslao tužiocu pismeno upozorenje o postojanju otkaznog razloga koji čine slaba disciplina i nedovoljni rezultati rada. Tužilac se na navedeno upozorenje izjasnio tako što je naveo da je savesno i disciplinovano obavljao svoje radne zadatke. Tuženi je dana 31.10.2006. godine doneo

rešenje broj 945/1 kojim otkazuje tužiocu ugovor o radu zbog povrede radne obaveze utvrđene članom 36. tačka 1. Ugovora o radu - učestalo, neblagovremeno, nesavesno i nemarno izvršavanje radnih dužnosti i obaveza.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su zaključili da je u konkretnom slučaju, rešenje o otkazu ugovora o radu br. 945/1 od 31.10.2006. godine nezakonito, te usvojili tužbeni zahtev tužioca i poništili navedeno rešenje, a obavezali tuženog da tužioca vrati na rad na poslove ribočuvara, ili druge odgovarajuće poslove.

Naime, odredbom člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu ("Sl. glasnik RS" br. 24/05), regulisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na njegovo ponašanje i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene opštim aktom ili ugovorom o radu.

U konkretnom slučaju, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da tužilac nije svojom krivicom učinio povredu radne obaveze koja mu se stavlja na teret - učestalo, neblagovremeno, nesavesno i nemarno izvršavanje radnih obaveza. Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je ostvarivao prosečne rezultate rada u toku 2006. godine u vezi oduzimanja ribolovačkog alata i naplate dozvola, bio pozitivno ocenjen od strane pretpostavljenog koji neposredno prati rad tužioca i overava dnevnik rada, a činjenica da je dana __.2006. godine, koji dan je bio neradni dan za tužioca, tuženi u vršenju kontrole naplatio 26 dozvola i zatekao jedno lice bez dozvole za privredni ribolov sa mrežama i ulovom, ne znači da je nerad tužioca uzrok navedenom. Zatečeno stanje ribolova na dan vanredne kontrole 07.10.2006. godine se ne može pripisati krivici tužioca, jer je navedeni dan bio njegov neradni dan. Takođe, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da se nezakonito tuženi u pobijanom rešenju poziva na radnje tužioca iz marta 2006. godine, jer je zbog istih tužilac već disciplinski odgovarao, te mu se ne mogu ponovo stavlјati na teret.

Nižestepeni sudovi su za odluku o tužbenom zahtevu dali razloge koje kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud i tuženi neosnovano u reviziji osporava primenu materijalnog prava u nižestepenim presudama.

Revizijskim navodima se osporavaju činjenice utvrđene u provedenom postupku na osnovu izvedenih dokaza i ovi navodi nisu cenjeni od strane Vrhovnog suda, jer se saglasno odredbi člana 398. stav 2. Zakona o parničnom postupku revizija ne može izjaviti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je primenom odredbe člana 405. Zakona o parničnom postupku, odbio reviziju tuženog, kao neosnovanu.

Tužilac je u odgovoru na reviziju postavio zahtev da mu tuženi naknadi troškove odgovora na reviziju.

Pri odlučivanju koji će se troškovi naknaditi stranci, sud uzima u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. Odgovor na reviziju tužioca nije bio potreban da bi Vrhovni sud odlučio o reviziji tužioca i primenom člana 150, 159. i 161. Zakona o parničnom postupku odbijen je zahtev tužioca za naknadu troškova revizijskog postupka, kao neosnovan.

Predsednik veća-sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS